

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Laodiceeană - Numărul Paisprezece

Jeff Pippenger

2025-12-20

Numărul paisprezece

Istoria „lucrărilor minunate ale lui Dumnezeu” este de asemenea reprezentată prin întrebarea profetică „până când”. Istoria reprezentată prin aceste două simboluri, precum și prin multe altele, reprezintă timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. În acea perioadă are loc o dezbatere cu privire la adevărata și la multele alte solii false ale ploii târzii. Există o singură solie autentică a ploii târzii. Firul narativ al istoriei sacre în care Dumnezeu Își împlinește lucrările Sale minunate este așezat în contextul cărții lui Ioel, unde „mustul” este tăiat de la o clasă, în timp ce este turnat peste cealaltă clasă.

În cartea lui Ioel există câteva contraste care trebuie observate. Rădăcina cuvântului „pildă” înseamnă „a pune alături” și implică în mod inerent un contrast între două categorii. Am atins mai înainte unele dintre „contrastele” din cartea lui Ioel, arătând că coroana mândriei purtată de bețivii care stăpânesc Ierusalimul este pusă în contrast cu cei care poartă coroana slavei. Încă nu am arătat cum simbolul bucuriei este opusul, dar totodată corespondentul stării de a fi rușinat, însă așa este, și intenționăm să arătăm aceasta. Subiectul alfa și omega se găsește de asemenea în cartea lui Ioel, iar acel principiu potrivit căruia cel dintâi îl ilustrează pe cel din urmă este confirmat și de cele două predici ale lui Petru din cartea Faptele Apostolilor.

Faptele apostolilor, capitolul doi, are loc la Cincizecime, la ora 9 dimineața (ceasul al treilea), iar capitolul trei, la ceasul al nouălea (ora 3 după-amiaza), timpul jertfei de seară. În Faptele apostolilor 2, mesajul pe care Petru îl proclamă este rostit în odaia de sus a unei locuințe particulare, dar predica sa din capitolul 3 este ținută în templu. Ele sunt legate între ele prin chemarea la pocăință din ambele adunări. Același mesaj, două locuri geografice care reprezintă simbolul unei dublări în cadrul mesajului penticostal, împărțit între curte și templu. În Apocalipsa 11, lui Ioan i se spune să măsoare templul, dar să lase deoparte curtea, fiindcă a fost dată neamurilor.

Și mi-a fost dată o trestie asemenea unei nuiete; iar îngerul stătea, zicând: Ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu, și altarul, și pe cei ce se închină în el. Dar curtea care este afară din templu las-o deoparte și n-o măsoară; pentru că a fost dată neamurilor, iar cetatea sfântă o vor călca în picioare patruzeci și două de luni. Apocalipsa 11:1, 2.

Astfel, dublarea celor două predici și împărțirea locului celor două predici identifică două categorii de audiență pentru ploaia târzie în cartea lui Ioel. O categorie de audiență este reprezentată de neamurile din afara templului, iar cealaltă de iudeii din templu. În judecata celor vii, casa lui Dumnezeu este judecată mai întâi, iar de la 11 septembrie până la legea duminicală este judecat templul, iar de la legea duminicală până la încheierea timpului de probă al omenirii sunt judecate

neamurile. Această judecată are loc în timpul ploii târzii, pe care Petru o identifică drept fiind prezentată în cartea lui Ioel. Ceea ce curtea din afară (neamurile) și templul (biserica lui Dumnezeu) din împărțirea reprezentată în capitolele doi și trei din Faptele apostolilor înfățișau, este totodată și distincția din Ioel dintre ploaia timpurie și ploaia târzie. Ploaia timpurie a sosit la 11 septembrie și este revărsată în timp ce templul lui Dumnezeu este judecat. Când acel proces este încheiat, ploaia târzie este revărsată peste neamurile din curtea din afară.

Bucurați-vă, dar, copii ai Sionului, și veseliți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru; căci El v-a dat ploaia timpurie cu măsură și va face să coboare peste voi ploaie, ploaia timpurie și ploaia târzie, în luna întâi. Ioel 2:23.

Ntabwo ari cyo ngambiriye muri iki gihe kugaragaza itandukaniro ry'ubuhanuzi riri hagati y'ibyishimo no gukorwa n'isoni, ariko uwo murongo ubwira ubwoko bw'Imana "kwishima" kubera ubutumwa bw'imvura y'itumba. Ubutumwa bw'imvura y'itumba butera ibyishimo by'ubuhanuzi mu bwoko bw'Imana. Ibyo bivuzwe, ingingo y'imvura y'umuhindo cyangwa y'itangira, ikurikiwe n'imvura y'itumba, ni ikigereranyo cy'ibuye risitaza ryashyizwe ku ruhande kandi rikibazwaho. Ikimenyetso cy'ibuye ry'imfuruka amaherezo rihinduka ibuye ryo ku mutwe ni cyo gitangaje mu maso y'Imana no mu maso y'ubwoko bwayo.

Piatra minunată reprezintă Alfa și Omega a profeției. Principiul alfa și omega, în ce privește aplicarea profetică, este identificat în repetate rânduri de Alfa și Omega în Cuvântul Său, iar El este Cuvântul. Din acest motiv, ceea ce a fost descoperit din acest principiu ne-a fost descoperit nouă și copiilor noștri pentru totdeauna. Anul 1863 este piatra de încheiere a profeției biblice și este piatra de încheiere a perioadei celui de-al treilea înger, de la 1844 până la 1863. 1844 a fost piatra de temelie, 1863 piatra de încheiere a acelei perioade profetice. 1844 până la 1863 este o perioadă profetică stabilită, tot atât de stabilită ca 538 până la 1798. Faptul că omenirea nu cunoaște ceva ce Dumnezeu a stabilit nu face ca acel lucru să fie nestabil!

Am încheiat articolul precedent cu următorul pasaj.

„Mi-a fost arătat că relația lui cu poporul lui Dumnezeu era asemănătoare, în anumite privințe, cu aceea a lui Moise față de Israel. Au fost cârtitori împotriva lui Moise, atunci când împrejurările erau potrivnice, și au fost cârtitori și împotriva lui.” Testimonies, volumul 3, 85.

În 1863, James White l-a reprezentat „în anumite privințe” pe „Moise pentru Israel”.

Perioada 1844–1863 a fost prefigurată în perioada de la izbăvirea la Marea Roșie până la primul Cades. Primul Cades este alfa, iar al doilea Cades este omega — oferind două perioade de câte patruzeci de ani care conduc la Cades, amândouă încheindu-se în răzvrătire.

Duhuza Ubutumwa buhanuzi buhuza ukwambuka Inyanja Itukura no gucika intege gukomeye kwa 1844. Bibiliya ihuza ukwambuka Inyanja Itukura n'umusaraba, kandi Mushiki wa White yemeza ko gucika intege kw'abigishwa ku musaraba kwari kugereranya gucika intege gukomeye kwa 1844. Byari ubushake bw'Umwami ko bajya mu Gihugu cy'Isezzerano banyuze inzira y'ako kanya, kandi ikimenyetso cy'aho binjirira mu Gihugu cy'Isezzerano cyari Yeriko; ari na ho muri iki cyumweru cya kabiri cya Ukuboza, 2025, abahanga mu bucukumbuzi bw'ibyataburuwe mu

matongo bamaze gucukumbura Yeriko ya kera—maze basigara batunguwe cyane no gusanga inkuta zasenyutse bahabonye zaraguye zerekeza hanze, aho kugwa zerekeza imbere nk'uko bisanzwe bigenda igihe umudugudu ugoswe. Mu kugota kwa kera, inkuta zarasenywaga zigasunikwa zikagwa zerekeza imbere mu murwa. Ariko si ko byagenze kuri Yeriko.

Na abantu bamemeza, lapho abaphristi bevuthela amacilongo; kwase kuthi, lapho abantu bezwa umsindo wecilongo, abantu bamemeza ngokumemeza okukhulu, udonga lwawa lwabhidlika phansi, kangangokuthi abantu benyukela emzini, yilowo nalowo waqonda phambi kwakhe, bawuthatha umuzi. UJoshuwa 6:20.

Mae'r archeolegwyr hefyd wedi dod o hyd i lestri yn cynnwys bwyd, gan ddangos nad gwarchae hirfaith a llusgol oedd hwn pan gwypodd y muriau. Atebodd hyn hefyd gwestiwn ymhlith y cylch archeolegol ynghylch pam y mae'r cofnod Beiblaidd am gwyp Jericho yn nodi iddynt fynd "i fyny" i Jericho dros fryn neu ramp, y gwyddant bellach iddo gael ei greu pan syrthiodd y muriau tuag allan.

Primul obstacol care a vestit intrarea în Țara Făgăduită a fost Ierihonul, o cetate de influență și bogăție. Ierihonul este 1863, iar Ierihonul este un subiect al profeției biblice, nu numai ca ilustrare a perioadei legii duminicale, ci și în legătură cu căderea și ridicarea sa. Ierihonul a avut, de asemenea, propriul său blestem profetic specific rostit asupra lui. Iosua a rostit un blestem asupra omului care avea să reconstruiască Ierihonul și, făcând astfel, a arătat că omul care avea să reconstruiască Ierihonul își va pierde fiul cel mai tânăr și pe cel mai vârstnic în reconstruirea acelei cetăți blestemată. Un fiu urma să fie pierdut la punerea temeliei, iar celălalt la ridicarea porților. Acea profeție s-a împlinit, iar consemnarea împlinirii ei este înregistrată în Biblie, făcând din Ierihon un simbol biblic consacrat.

În pieirea sa istorică și în blestemul său profetic, urmate de împlinirea istorică a acelei profeții, găsim trei martori care vorbesc despre Ierihon în 1863. Toate aceste trei mărturii trebuie aplicate anului 1863. Acești trei martori stau împreună, așa cum, în mod profetic, trei Moise stau la sfârșitul perioadelor lor respective de patruzeci de ani. Una dintre acele perioade de patruzeci de ani este în mod clar aliniată cu istoria millerită, stabilind că toate cele trei reprezentări ale lui Moise de la sfârșitul fiecărei perioade de patruzeci de ani se aliniază cu istoria anului 1863 — istoria celui de-al treilea înger.

Doi dintre acele trei mărturii ale celor patruzeci de ani ai lui Moise se încheie la Cades; a treia încheiere a celor patruzeci de ani a fost râul Iordan, iar încheierea celei de-a doua a fost Marea Roșie. Încheierea primilor patruzeci de ani a fost fuga lui Moise din Egipt. Toate trei descriu o ieșire în fugă din Egipt, în împlinirea profeției lui Avraam cu privire la cei patru sute treizeci de ani de robie în Egipt.

Cele trei perioade de câte patruzeci de ani ale lui Moise, ale căror încheieri (piatra de încoronare) reprezintă un tip al izbăvirii din Egipt, au constituit o împlinire a profeției date lui Avraam privind robia în și izbăvirea din sclavia egipteană. Ca izbăvitorul prorocit al făgăduinței legământului lui Avraam, Moise însuși a început prin a fi salvat din apă, așa cum înseamnă numele lui. După aceea, Moise a condus poporul lui Dumnezeu prin apele Mării Roșii și apoi la țărnul izbăvirii, reprezentat

de râul Iordan. Alfa vieții lui Moise a fost salvarea din apa Nilului, iar omega a fost mântuirea reprezentată de apa râului Iordan. Alfa vieții lui Moise, ilustrată prin experiența definită de numele lui și de părinții lui, care, fiind părinți evlavioși, știau că pruncul fusese osândit la moarte, așa cum avea să fie și el patruzeci de ani mai târziu după uciderea egipteanului. Fiind părinți evlavioși, care știau că fiul lor trebuia salvat de la sentința morții, au pregătit pentru el o arcă, care a trecut din lumea ebraică în lumea egipteană, după cum Moise a părăsit, la sfârșitul celor patruzeci de ani, lumea egipteană pentru lumea ebraică.

Musa, în salvarea sa din apă, a repetat istoria lui Noe. Chiar prima menționare a lui Moise ca „izbăvitor” al profeției legământului de patru sute treizeci de ani făcut lui Avraam a fost o repetare a istoriei în care Dumnezeu a intrat în legământ cu omenirea, aducând astfel împreună profeția legământului lui Avraam despre un popor ales cu făgăduința legământului făcută întregii omeniri. Aceasta indică un botez în transferul pruncului Moise către fiica lui Faraon, căci moartea a fost recunoscută prin lucrarea părinților, îngroparea este reprezentată de chivotul de pe apă, iar învierea este fiica lui Faraon.

طبت تري «8» ددعلا نأ ،نذإ ،ينع ي اذهو .اهيف ايزمر ةلثمم حون لكلف ةي دوم عم نوكب أدبت يشوم ةاي ج
فض يرف ررقى نأ لهلمع ن الكو ،حون دهع نم «8» ددعلا اب أدب ةي دهعلا هتقالع رذج نأل ،ةي ادبلا ذنم يشوم ب
،ةي دوم عم ب يشوم ةاي ح أدبت .اهيف طقسف ،اهني ع فض يرفلا ي ف ن ح تم امث .«نم اثلأ» مويلا ي ف ن ا ت خ ل ا
ري ص ي و ي ر ص م ل ا يشوم اهيف توم ي يتلا ةطقن ل ا د د ح ي (ي ر ص م ل) توم لكانه نوكي ةنس ني عبرأ دعبو
امه ل ت م ت اهت ي ا ه ن و يشوم ةاي ح نم ل و أ ل ا ةنس ني عبرأ ل ا ةي ادب ن ا ! ر ص ح ل ا ه ج و ل ع م ي ه ا ر ب ل ا ن ب ا
ن ي ع ب ر أ د ع ب و .ي ر ب ع ل ا ي ر ص م ن م ةري خ أ ل ا و ،ي ر ص م ل ا ي ر ب ع ن م أ ل ا ق ت ن ا ت د د ح ل و أ ل ا ف .ةي دوم عم
ن ،درأ ل ا د ن ع ةي دوم عم ل ا ل ا ه ق ي ر ط ي ف ،ر م ح أ ل ا ر ح ب ل ا ةي دوم عم ر ب ع ل ل ا ب ع ش يشوم دوق ي ،لكل ذ ن م ةنس
ط ق اه غ ل ب ي م ل ي ت ل ا .

Poporul lui Dumnezeu, sub călăuzirea lui Iosua, a intrat în Țara Făgăduită fără Moise, căci el a murit chiar înainte de a se ajunge la botezul Iordanului. Moise a spus, iar Petru a repetat, că Domnul Dumnezeu tău va ridica un proroc asemenea lui Moise. Prorocul prefigurată de Moise era Hristos, iar El Și-a început lucrarea exact acolo unde Moise a lăsat-o. El Și-a început lucrarea la botezul Său, iar acel botez a fost chiar locul în care Iosua a botezat pe Israelul din vechime când au trecut Iordanul în Țara Făgăduită. Evangheliile ne spun că Ioan boteza la Betabara, care este locul trecerii și înseamnă vad de trecere.

Marea Roșie este simbolul răzvrătirii Egiptului, identificând în această linie mărturia profetică a lui Moise ca adevăr. De la râul Nil la Marea Roșie (numită uneori un râu) și mai departe până la Iordan. Moise, al cărui nume înseamnă „scos din apă”, își începe și își încheie mărturia la apa izbăvirii, iar fiecare dintre acele ape manifestă două clase de închinători.

Prima patruzeci de ani ai lui Moise reprezintă mesajul primului înger, iar a doua perioadă de patruzeci de ani este cel de-al doilea înger, cea de-a treia fiind cel de-al treilea. Cei trei îngeri posedă propriile lor caracteristici profetice distincte, astfel încât toate cele trei mesaje sunt reprezentate în primul mesaj. Am demonstrat acest fenomen în mod public timp de ani de zile în legătură cu primele trei capitole ale cărții lui Daniel.

În capitolul întâi, Daniel s-a temut de Dumnezeu și a refuzat să mănânce hrana Babilonului, iar Dumnezeu l-a proslăvit în a doua probă, cea alimentară și vizuală, care a urmat, ceea ce a condus la judecata și la a treia probă îndeplinită de Nebucadnețar însuși. Daniel, capitolul întâi, este primul înger din Apocalipsa paisprezece, care vestește „temeți-vă de Dumnezeu”, „dați-I slavă”, așa cum a făcut Daniel în a doua probă alimentară și vizuală, căci „a venit ceasul judecății” lui Nebucadnețar.

Primii patruzeci de ani ai vieții lui Moise au început pentru că părinții lui se temeau de Dumnezeu. Când fiica lui Faraon a văzut chivotul în apă, Moise trecuse cea de-a doua probă, care este o probă vizuală. Atunci fiica lui Faraon a hotărât că el nu trebuia să moară. Judecata a venit, de asemenea, la sfârșitul primilor patruzeci de ani, când l-a ucis pe egiptean și a trebuit să fugă din Egipt.

În cea de-a doua perioadă de patruzeci de ani, al doilea înger din Apocalipsa paisprezece, care vestea căderea Babilonului, a fost preînchipuit prin căderea Egiptului. În acea cădere, la sfârșitul celor patruzeci de ani, a avut loc o manifestare extraordinară a puterii lui Dumnezeu, așa cum a fost și la sfârșitul soliei celui de-al doilea înger, în timpul Strigătului de la Miezul Noptii din 1844.

Al treilea interval de patruzeci de ani începe cu pronunțarea judecății morții asupra aproape întregii adunări și se încheie cu judecata morții asupra conducătorului acelei adunări.

Sora White arată că lucrarea noastră este să unim mesajele celor trei îngeri.

„Domnul este pe punctul de a pedepsi lumea pentru nelegiuirea ei. El este pe punctul de a pedepsi comunitățile religioase pentru respingerea luminii și a adevărului care le-au fost date. Marea solie, care îmbină solia primului, a celui de-al doilea și a celui de-al treilea înger, trebuie să fie vestită lumii. Aceasta trebuie să fie povara lucrării noastre.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 950.

Primii patruzeci de ani ai lui Moise reprezintă primul înger din Apocalipsa paisprezece, iar a doua sa perioadă de patruzeci de ani este al doilea înger, iar a treia perioadă de patruzeci de ani este al treilea înger. „Marea noastră solie” constă în a combina „soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger”, ceea ce așază toate cele trei simboluri ale lui Moise în 1863 și, prin urmare, trei Moise la legea duminicală.

1844 සිට 1863 දක්වා කාලය, කාදේශ් වනෙ ගනෙ ගිය අවුරුදු හතළිහක කාල පරිච්ඡේද දකෙහි සාක්ෂි දකෙක් අඩංගු කරයි. ජර්මනිය පනේවා දනේනේ, පළමුවැනි හා දවැනි එකක් නොමැතිව තුන්වැනි එකක් පැවතිය නොහැකි බැවින්, මෝසෙස්ගේ ජීවිතයේ පළමු අවුරුදු හතළිහද 1844 සිට 1863 දක්වා කාලය නියෝජනය කළ යුතු බවයි. 1863 දී මෝසෙස් මිසරයා මරා දමමින් සිටියි; එමනේම මෝසෙස් නම අධිකාරයේ දණ්ඩනේ පර්වතයට පහර දෙන අවස්ථාවද, සහ රන් වසුපැටියාගේ කැරුලේ ඉතිහාසය තුළ දවේයන්වහන්සේගේ නෝජස දැකීමට මෝසෙස් ඉල්ලා සිටින අවස්ථාවද එයට අයත් වේ. 1863 දී සහ ඉරිදා නීතියේදී මෝසෙස්වරු තුන්දෙනෙක් සිටිති, ඔවුන් සියල්ලෝම අවුරුදු හතළිහක් වයස්ගතය.

Cele trei perioade ale lui Moise conțin fiecare câte o izbăvire prin apă; Moise în coșuleț corespunde cu Moise prin Marea Roșie, ceea ce corespunde cu Moise de două ori la râul Iordan: Nilul, Marea Roșie și de două ori la Iordan. Apele izbăvirii sunt reprezentate în fiecare dintre cele trei perioade,

căci toate se aliniază cu perioada în care apa izbăvirii este revărsată în timpul perioadei ploii târzii.

La sfârșitul celei de-a treia perioade de patruzeci de ani, Moise a lovit Stânca cu toiagul său. La sfârșitul celei de-a doua perioade de patruzeci de ani, toiagul său a despărțit Marea Roșie. La sfârșitul primei perioade de patruzeci de ani, el a lepădat toiagul autorității egiptene și a ales să sufere împreună cu poporul său.

Na kraju prvog razdoblja umro je jedan Egipćanin, a na kraju drugog razdoblja umrli su vojska, prvenci i vodstvo Egipta. Na kraju trećeg razdoblja svi su pomrli: narod Izraela, Aron i Mojsije. To su tri usporedne povijesti koje, „red po red“, svaka predstavlja razdoblje od 1844. do 1863. godine — povijest trećeg anđela, koja zauzvrat predstavlja razdoblje od 11. rujna do nedjeljnog zakona, te pentekostalno vrijeme kada se izljevaju vode izbavljenja.

Mose wuri ku myivumbagatano byombi bya i Kadeshi, kandi imyivumbagatano ya i Kadeshi yombi ni yo marembo y'ingenzi asoza ibihe byayo bikwiye. Byombi bihagarariye 1863, ari na yo mpera y'ingenzi y'igihe cy'umumarayika wa gatatu, gitangirana na alfa mu 1844 kigakomeza kugeza ku mpera y'ingenzi yo mu 1863. Iyo hasuzumwe umucyo utangaje w'ibuye ritangira ari urufatiro rikazarangira ari ibuye ry'isingiro ryo hejuru, biramenyekana ko mu buhanuzi ibuye ryo hejuru rihora riruta irya mbere. Udutonyanga duke two mu ntangiriro y'igihe cya Pentekote, tuyobora ku isukwa ryuzuye ryo ku mpera y'ingenzi ku muni wa Pentekote, bigaragaza uku kuri.

La 9/11, a început stropirea, iar ea se încheie la revărsarea deplină, la legea duminicală. Acest adevăr identifică păcatul lui Moise la al doilea și omega Cades ca fiind un păcat mai mare decât răzvrătirea de la primul și alpha Cades. Răzvrătirea alpha a produs moartea unei națiuni întregi, iar răzvrătirea omega a produs moartea unui singur om (Moise), însă păcatul acelu singur om a fost mai mare decât păcatul colectiv al întregii națiuni. Omul care păcătuiește moare, iar la acel nivel nu există nicio deosebire între păcatele lui Moise și ale oricărui alt israelit, însă, din punct de vedere profetic, lovirea lui Hristos de către Moise a doua oară a fost mai mare, căci ea a fost piatra de încheiere a acelei perioade de patruzeci de ani.

Rebeliunea lui Moise la al doilea Kadeș omega a fost un păcat mai mare decât rebeliunea copiilor lui Israel care au respins solia lui Iosua și Caleb. Moise stă în mod profetic la 1863, unde moare în pustie pentru rebeliunea sa. Moise stă, de asemenea, la 1863, unde fostul popor al legământului moare în pustie pentru rebeliunea lui, însă Moise nu a participat la acea rebeliune. 1863 se aliniază cu legea duminicală, la fel ca și rebeliunea vițelului de aur a lui Aaron. În acea istorie, care se aliniază cu Kadeș, 1863 și legea duminicală, Moise se roagă să vadă slava lui Dumnezeu.

காதலேஷ் 1863-ஐ பிரதிநிதித்தவப்படத்தகிறத; மலேமம் மோசே இர
காதலேஷ்களிலும் இரப்பதால், இர வதோகமச் சாட்சிகளின்
அபிப்படயையில்—இரவரம் தலகைக்கறகளாக இரப்பதால்—காதலேஷில்
மடிவடயையாத முன்றாவத நாற்பத ஆண்ட, காலமும் 1863-ஐயே
பிரதிநிதித்தவப்படத்தகிறத என்பதை நாம் நிறவுகிறோம். அங்கே
'பரிசுத்தப்படத்தப்படாத மோசே' கன்மலயை நிராகரிப்பதன் மூலம்
கிறிஸ்தவ மறுபடியும் சிலுவையில் அறையுகிறான். 1863-இலும், சீனாயில்
நியாயப்பிரமாணம் கொடக்கப்பட்டதிலும், 'பரிசுத்தப்படத்தப்பட்ட

மோசே' தவேனடயை சுபாவத்ததைத் தடேகிறான். 1863-இல் மோசே ஞானமள்ள கன்னிகயையும் ழுடமான கன்னிகயையும் பிரதிநிதித்தவப்படத்தகிறான்.

„Fariseul și vameșul reprezintă două mari categorii în care sunt împărțiți cei ce vin să se închine lui Dumnezeu. Cei dintâi doi reprezentanți ai lor se găsesc în primii doi copii care s-au născut în lume.” Parabolele Domnului Hristos, 152.

La Kadesh și în 1863, Moise reprezintă „două mari clase în care” „sunt împărțiți cei care” „se închină lui Dumnezeu”. Moise este un exemplu al celor o sută patruzeci și patru de mii, așa cum este și Petru.

„Pentru fiecare dintre categoriile reprezentate de fariseu și de vameș există o lecție în istoria apostolului Petru. În perioada timpurie a uceniciei sale, Petru se credea puternic. Asemenea fariseului, în propria sa apreciere, el nu era „ca ceilalți oameni”. Când Hristos, în ajunul trădării Sale, Și-a avertizat mai dinainte ucenicii: „În noaptea aceasta toți veți găsi în Mine o pricină de poticnire”, Petru a declarat cu încredere: „Chiar dacă toți ar găsi o pricină de poticnire, eu nu.” Marcu 14:27, 29. Petru nu-și cunoștea propria primejdie. Încrederea în sine l-a dus în rătăcire. El se credea în stare să reziste ispitei; dar, după numai câteva ceasuri, a venit încercarea și, cu blesteme și jurăminte, s-a lepădat de Domnul său.” Parabolele Domnului Hristos, 152.

În legea duminicală, care este 1863, Petru reprezintă două clase: aceia care primesc semnul fiarei sau aceia care primesc sigiliul lui Dumnezeu. Când Isus i-a schimbat numele lui Simon în Petru, aceasta simboliza pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Această înțelegere este, de asemenea, simbolizată prin înmulțirea numelui lui Petru folosind numărul dat de poziția literelor în alfabetul englez. Dacă aplicăm aceeași tehnică la 1863, obținem 144.

Două dintre cele trei simboluri ale lui Moise care se aliniază cu anul 1863 stabilesc faptul că și a treia perioadă trebuie să se alinieze. Cele două linii ale lui Cades identifică istoria fecioarelor înțelepte și neînțelepte, iar a treia perioadă identifică o încercare de a folosi efortul omenească pentru a împlini o lucrare dumnezeiască. A se încrede în puterea omenească, așa cum a făcut Moise cu egipteanul, reprezintă încrederea în autoritatea omenească mai presus de autoritatea rânduită.

Soră White afirmă despre soțul ei că „relația [sa] cu poporul lui Dumnezeu era asemănătoare, în anumite privințe, cu aceea a lui Moise față de Israel”. În 1863, Moise era reprezentat de James White. În 1863, James White ucide un egiptean, lovindu-l pe Hristos a doua oară și rugându-se pentru răzvrățiții care au respins solia de „odihnă” prezentată de Iosua și Caleb. Moise este deopotrivă o fecioară neînțeleaptă atunci când a lovit Stânca a doua oară și o fecioară înțeleaptă atunci când a mijlocit pentru răzvrățiții lui Israel.

Vom încheia acest articol cu pasajul din Numeri paisprezece, unde Moise se află în 1863, când i se oferă o privire asupra slavei lui Dumnezeu în istoria paralelă reprezentată de răzvrătirea vițelului de aur.

În pasaj, Domnul întreabă „până când” va mai avea de-a face cu răzvrătiții lui Israel, care este aceeași întrebare pe care Isaia I-a adresat-o Domnului în capitolul șase. Observați că cartea Numeri așază această istorie în perioada când pământul este luminat de slava lui Dumnezeu, așa cum au arătat și îngerii în versetul trei din Isaia șase. 9/11 a fost piatra de temelie a istoriei din 1844 până în 1863, iar legea duminicală este piatra din capul unghiului. Cadrul din Numeri nu este nimic mai puțin decât o ilustrare a cântării sau a pildei viei, întrucât Israelul din vechime este trecut cu vederea pe când Domnul a intrat în legământ cu Iosua.

Și toată adunarea și-a ridicat glasul și a strigat; și poporul a plâns în noaptea aceea. Și toți copiii lui Israel au cântat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron; și toată adunarea le-a zis: O, de am fi murit în țara Egiptului! sau, o, de am fi murit în acest pustiu! Și pentru ce ne-a adus Domnul în țara aceasta, ca să cădem de sabie, iar nevestele noastre și copiii noștri să ajungă de pradă? N-ar fi mai bine pentru noi să ne întoarcem în Egipt? Și au zis unul către altul: Să ne punem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt.

Atunci Moise și Aaron au căzut cu fața la pământ înaintea întregii adunări a obștii fiilor lui Israel. Și Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, care erau dintre cei ce iscodiseră țara, și-au sfâșiat hainele. Și au vorbit întregii adunări a fiilor lui Israel, zicând:

Țara pe care am străbătut-o ca s-o iscodim este o țară nespuse de bună. Dacă Domnul Își găsește plăcerea în noi, atunci ne va duce în țara aceasta și ne-o va da; o țară în care curge lapte și miere. Numai nu vă răzvrățiți împotriva Domnului și nu vă temeți de poporul țării, căci ei vor fi pâine pentru noi: ocrotirea lor s-a depărtat de la ei, iar Domnul este cu noi: nu vă temeți de ei.

Dar toată adunarea a zis să-i ucidă cu pietre. Și slava Domnului s-a arătat în cortul adunării înaintea tuturor copiilor lui Israel. Și Domnul a zis lui Moise: „Până când Mă va provoca poporul acesta? Și până când nu Mă vor crede, pentru toate semnele pe care le-am făcut în mijlocul lor?”

Îi voi lovi cu ciură și îi voi lipsi de moștenire, iar din tine voi face un neam mai mare și mai puternic decât ei.

Și Moise a zis către Domnul: Atunci egiptenii vor auzi aceasta, căci Tu ai scos, prin puterea Ta, poporul acesta din mijlocul lor; și o vor spune locuitorilor acestei țări, căci au auzit că Tu, Doamne, ești în mijlocul acestui popor, că Tu, Doamne, Te arăți față către față și că norul Tău stă deasupra lor și că mergi înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, iar noaptea într-un stâlp de foc. Acum, dacă vei ucide tot poporul acesta ca pe un singur om, atunci neamurile care au auzit faima Ta vor vorbi, zicând: Pentru că Domnul n-a fost în stare să ducă poporul acesta în țara pe care le-a jurat-o, de aceea i-a omorât în pustie.

ഇപ്പോൾ, ഞാൻ നിന്നോടു അപകേഷിക്കുന്നു: നീ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ എന്റെ കർത്താവിന്റെ ശക്തി മഹത്തായിരിക്കുമൊക്കട്ടെ, അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: യഹോവ ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും ഉള്ളവൻ; അകൃത്യവും ലംഘനവും ക്ഷമിക്കുന്നവൻ; എൻ്റെകിലും കുറുകുകാരനെ

ഒരിടംകുറുപ്പും കുറുപ്പിനുമിടംകുറുപ്പാകാതെ, പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മക്കളുടെ മേൽ മൂന്നാം തലമുറയിലും നാലാം തലമുറയിലും സന്ദർശിക്കുന്നവൻ. ആകയാൽ, ഞാൻ അപകേഷിക്കുന്നതും, നിന്നെ മഹാദയയുടെ മഹത്വാനുസരിച്ചു ഈ ജനത്തിന്നെ അകൃത്യം ക്ഷമിക്കണമേ; മിസ്സരയിൽനിന്നു ഇന്നുവരെയും നീ ഈ ജനത്തെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ.

Şi Domnul a zis: „Am iertat după cuvântul tău; dar, pe cât este de adevărat că Eu sunt viu, tot pământul va fi umplut de slava Domnului.”

Pentru că toți oamenii aceia care au văzut slava Mea și minunile Mele pe care le-am făcut în Egipt și în pustie, și M-au ispitit acum de zece ori și n-au ascultat de glasul Meu, cu siguranță nu vor vedea țara pe care am jurat-o părinților lor; niciunul dintre cei ce M-au mâniat nu o va vedea. Dar pe robul Meu Caleb, pentru că a fost însuflețit de un alt duh și M-a urmat pe deplin, îl voi aduce în țara în care a intrat; și sămânța lui o va stăpâni. (Acum amaleciții și canaanii locuiau în vale.) Măine întoarceți-vă și porniți spre pustie, pe drumul către Marea Roșie.

Chúa phán cùng Môi-se và A-rôn rằng: Ta sẽ còn phải chịu đựng hội chúng gian ác này, là kẻ làm bầm chông nghịch Ta, cho đến bao lâu? Ta đã nghe những lời làm bầm của con cái Y-so-ra-ên, là điều chúng làm bầm chông nghịch Ta. Hãy nói với chúng rằng: Thật như Ta hằng sống, Đức Giê-hô-va phán, điều các ngươi đã nói vào tai Ta thế nào, Ta sẽ làm cho các ngươi thế ấy: xác các ngươi sẽ ngã xuống trong đồng vắng này; và hết thảy các ngươi là những kẻ đã bị kiểm số, tùy theo toàn số các ngươi, từ hai mươi tuổi trở lên, là những kẻ đã làm bầm chông nghịch Ta, chắc chắn các ngươi sẽ không được vào xứ mà Ta đã thề sẽ khiến các ngươi ở trong đó, ngoại trừ Ca-lép, con trai của Giê-phu-nê, và Giô-suê, con trai của Nun. Nhưng còn con cái các ngươi, là những đứa mà các ngươi nói sẽ trở thành mối cướp, thì Ta sẽ đem chúng vào, và chúng sẽ biết xứ mà các ngươi đã khinh bỏ. Còn về phần các ngươi, xác các ngươi sẽ ngã xuống trong đồng vắng này. Con cái các ngươi sẽ phiêu bạt trong đồng vắng bốn mươi năm, và gánh chịu sự tà dâm của các ngươi, cho đến khi xác các ngươi bị tiêu mòn trong đồng vắng. Theo số các ngày mà các ngươi đã do thám xứ, tức là bốn mươi ngày, cứ mỗi ngày kể là một năm, các ngươi sẽ gánh chịu tội ác mình, tức là bốn mươi năm, và các ngươi sẽ biết sự bội ước của Ta.

Eu, o Senhor, disse: certamente isto farei a toda esta congregação perversa, que se ajuntou contra mim; neste deserto serão consumidos, e ali morrerão. E os homens que Moisés enviou a espiar a terra, os quais voltaram e fizeram murmurar contra ele toda a congregação, levantando infâmia sobre a terra, esses mesmos homens que levantaram o mau relatório sobre a terra morreram de praga perante o Senhor.

Însă Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, dintre bărbații care merseseră să iscodească țara, au rămas în viață. Numeri 14:1–38.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.